

STAATSBLAD VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

190 WET van 29 april 1965, houdende regelen op het gebied van de totstandkoming van ziekenhuistarieven (*Wet Ziekenhuistarieven*).

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is regelen te stellen op het gebied van de totstandkoming van ziekenhuistarieven;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1. 1. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt verstaan onder:

ziekenhuis: een inrichting, waarin personen worden opgenomen voor het ondergaan van een genees-, heel- of verloskundig onderzoek of van een genees-, heel- of verloskundige behandeling;

tarieven: de prijzen, welke worden bedongen voor onderzoek, behandeling en verpleging en de daarmee gepaard gaande prestaties in een ziekenhuis;

Onze Minister: Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid;

College: het College van Beroep voor het bedrijfsleven.

2. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt, voor zover bij algemene maatregel van bestuur niet anders is bepaald, onder ziekenhuis niet verstaan:

a. een psychiatrische inrichting;

b. een verpleeginrichting;

c. een herstellingsoord;

d. een rusthuis;

e. een academisch ziekenhuis, waarvoor ingevolge artikel 101, derde lid, of 113, vijfde lid, van de Wet op het wetenschappelijk onderwijs (*Stb.* 1960, 559)¹ Onze Minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen voorschriften kan geven ten aanzien van de tarieven.

Artikel 2. 1. Indien door organisaties van ziekenhuizen, van ziekenfondsen en van andere belanghebbenden een naar het oordeel van Onze Minister voldoende representatief orgaan is ingesteld, hetwelk zich ten doel stelt de vaststelling van verantwoorde tarieven te bevorderen, kan Onze Minister dit orgaan aanwijzen als het centraal orgaan in de zin van deze wet.

2. Onze Minister kan zodanige aanwijzing intrekken, indien het orgaan naar zijn oordeel:

a. niet meer aan de in het eerste lid gestelde eisen voldoet;

b. nalatig is in de uitvoering van de hem krachtens deze wet toekomende taak.

3. Besluiten krachtens het eerste of het tweede lid worden in de *Staatscourant* bekend gemaakt.

Artikel 3. 1. Het is degene, die een ziekenhuis beheert, verboden een verhoogd of nieuw tarief in rekening te brengen, tenzij:

a. dit is goedgekeurd door het centraal orgaan, dan wel

¹ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 11 juli 1963 (*Stb.* 346).

b. hij dit schriftelijk heeft aangemeld bij Onze Minister en de termijn, binnen welke Onze Minister aan artikel 5, tweede lid, toepassing kan geven, ongebruikt is verstreken.

2. Onze Minister stelt regelen, inhoudende welke gegevens bij de aanmelding dienen te worden verstrekt. Hij kan tevens regelen stellen betreffende de wijze waarop de aanmelding dient te geschieden.

3. Besluiten krachtens het tweede lid worden in de *Staatscourant* bekend gemaakt.

Artikel 4. 1. Het centraal orgaan doet van zijn beslissing inzake de in artikel 3, eerste lid, onder a, bedoelde goedkeuring mededeling aan de betrokkene. Van een beslissing, houdende goedkeuring van een tarief, doet het tegelijkertijd mededeling aan Onze Minister.

2. Onze Minister zendt onverwijld een bevestiging van de ontvangst van de in artikel 3, eerste lid, onder b, bedoelde aanmelding aan de betrokkene.

3. Onze Minister stelt na ontvangst van een aanmelding als bedoeld in artikel 3, eerste lid, onder b, het centraal orgaan onverwijld in de gelegenheid omtrent het aangemelde tarief binnen een door hem te bepalen termijn aan hem advies uit te brengen.

Artikel 5. 1. Onze Minister kan een beslissing van het centraal orgaan, houdende goedkeuring van een tarief, schorsen of wegens strijd met het algemeen belang vernietigen. Vernietiging werkt niet terug dan tot het tijdstip waarop schorsing plaats vond.

2. Onze Minister kan op grond van overwegingen, ontleend aan het algemeen belang, tegen een bij hem aangemeld verhoogd of nieuw tarief bezwaar maken. Toepassing van de eerste volzin is slechts mogelijk zolang sedert de verzending van de in artikel 4, tweede lid, bedoelde bevestiging nog geen twee maanden zijn verstreken. Onze Minister kan in afzonderlijke gevallen de in de tweede volzin gestelde termijn bekorten of met een door hem te bepalen tijd verlengen. Hij doet daarvan schriftelijk mededeling aan de betrokkene.

3. Onze Minister kan in een besluit krachtens het eerste of het tweede lid een tarief aangeven, dat ten hoogste in rekening mag worden gebracht. Een krachtens de eerste volzin aangegeven tarief mag niet lager zijn dan het tarief, dat de betrokkene voor datgene, waarop het goedgekeurde, onderscheidenlijk aangemelde tarief betrekking heeft, op het tijdstip van het verzoek om goedkeuring, onderscheidenlijk van de aanmelding, niet in strijd met enige wettelijke bepaling, in rekening placht te brengen. Indien aan de eerste volzin toepassing is gegeven, geldt ten aanzien van het in rekening brengen van een tarief, dat het door Onze Minister aangegeven tarief niet te boven gaat, artikel 3 niet.

4. Besluiten krachtens het eerste of het tweede lid worden slechts genomen in overeenstemming met Onze Ministers wie het mede aangaat. Zij worden met redenen omkleed en schriftelijk aan de betrokkene medegedeeld.

Artikel 6. 1. De artikelen 3, 4 en 5 zijn niet van toepassing ten aanzien van aan ziekenfondsen in rekening te brengen tarieven.

2. Een op een tarief betrekking hebbend verzoek om de ingevolge artikel 46 van de Ziekenfondswet (*Stb.* 1964, 392) vereiste goedkeuring kan worden ingediend door tussenkomst van het centraal orgaan. In zodanig geval voegt het centraal orgaan bij het verzoek zijn advies, of, indien het zelf het tarief heeft vastgesteld, zijn daartoe strekkend besluit.

3. Indien een verzoek als bedoeld in het tweede lid niet door tussenkomst van het centraal orgaan is ingediend, wordt op dat verzoek niet beslist dan nadat het centraal orgaan in de gelegenheid is gesteld ter zake binnen een bepaalde termijn advies uit te brengen.

Artikel 7. 1. Onze Minister kan van een ieder de inlichtingen verlangen, die hij voor een goede uitvoering van de wet noodzakelijk acht.

2. Onze Minister kan van een ieder, die een ziekenhuis beheert, inzage verlangen van alle boeken en bescheiden, waarvan hij raadpleging voor een goede uitvoering van de wet noodzakelijk acht.

3. Het inzien van de boeken en bescheiden kan hij opdragen aan voor ieder afzonderlijk geval schriftelijk aan te wijzen personen.

Artikel 8. 1. Een ieder is verplicht de van hem op grond van artikel 7 verlangde inlichtingen volledig en naar waarheid te verstrekken op de wijze en binnen de termijn door Onze Minister te bepalen.

2. Een ieder, die een ziekenhuis beheert, is verplicht de van hem op grond van artikel 7 verlangde inzage van boeken en bescheiden te verlenen op de wijze en binnen de termijn door Onze Minister te bepalen.

3. Zij, die uit hoofde van hun stand, beroep of ambt tot geheimhouding verplicht zijn, kunnen zich verschonen van het geven van inlichtingen, doch uitsluitend voor zover betreft hetgeen hun in hun hoedanigheid is toevertrouwd.

Artikel 9. 1. Tegen een besluit krachtens artikel 5, eerste lid, eerste volzin, houdende vernietiging, alsmede tegen een besluit krachtens artikel 5, tweede lid, eerste volzin, kan de betrokkene beroep instellen bij het College.

2. Behoudens voor zover daarvan in deze wet wordt afgeweken, zijn de artikelen 5 en 29—64 van de Wet administratieve rechtspraak bedrijfsorganisatie (*Stb.* 1954, 416)¹⁾ van overeenkomstige toepassing.

Artikel 10. Voor zover in de benoeming van bijzondere leden van het College met het oog op de toepassing van artikel 9 niet kan worden voorzien uit de in artikel 13 van de Wet administratieve rechtspraak bedrijfsorganisatie bedoelde voordrachten, kunnen zodanige leden door Ons op voordracht van Onze Minister van Justitie en Onze betrokken Ministers anders dan uit eerstbedoelde voordrachten voor de tijd van vier jaren worden benoemd. Zij moeten de leeftijd van dertig jaren hebben bereikt.

Artikel 11. 1. Artikel 41 van de Wet administratieve rechtspraak bedrijfsorganisatie is niet van toepassing.

2. Onze Minister kan om redenen van openbaar belang bij de inzending van stukken aan het College mededelen, dat de wederpartij van deze stukken geen kennis zal mogen dragen. Het College neemt van deze stukken geen kennis, tenzij de wederpartij heeft verklaard daartegen geen bezwaar te hebben.

3. Het College kan Onze Minister verzoeken binnen een bij dat verzoek genoemde termijn daarbij aangegeven inlichtingen schriftelijk te verschaffen en daarbij aangewezen stukken in te zenden. Onze Minister kan om redenen van openbaar belang het verschaffen van bepaalde inlichtingen en het overleggen van bepaalde stukken weigeren.

Artikel 12. 1. De artikelen 58—60 van de Wet administratieve rechtspraak bedrijfsorganisatie zijn niet van toepassing.

2. Het College kan een besluit vernietigen.

3. Indien een besluit wordt vernietigd, kan Onze Minister, in overeenstemming met Onze Ministers, wie het mede aangaat, binnen twee maanden een nieuw besluit nemen.

¹⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 3 maart 1965 (*Stb.* 106).

Artikel 13. 1. Een gedraging in strijd met het bij of krachtens artikel 3, eerste lid, bepaalde is een misdrijf, wanneer zij opzettelijk geschiedt en overigens een overtreding.

2. Een gedraging in strijd met het in artikel 8 bepaalde is een overtreding.

Artikel 14. 1. Allen die betrokken zijn of zijn geweest bij de uitvoering van deze wet, zijn verplicht tot geheimhouding van al hetgeen hun in hun hoedanigheid is bekend geworden, voor zover zij niet in die hoedanigheid tot mededeling daarvan bevoegd of verplicht zijn.

2. Hij die opzettelijk enig geheim schendt, hetwelk hij ingevolge het eerste lid verplicht is te bewaren, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of geldboete van ten hoogste zesduizend gulden.

3. Hij aan wiens schuld te wijten is de schending van enig geheim, hetwelk hij ingevolge het eerste lid verplicht is te bewaren, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

4. De in dit artikel strafbaar gestelde feiten zijn misdrijven.

5. Indien een dezer feiten tegen een bepaalde persoon gepleegd is, wordt het slechts vervolgd op diens klacht.

Artikel 15. In het gestelde onder 3° van artikel 1 van de Wet op de economische delicten (*Stb.* 1950, K 258)¹⁾ wordt na punt *m* een nieuw punt opgenomen, luidende:

„*n.* de artikelen 3, eerste lid, en 8 van de Wet ziekenhuistarieven;”.

Artikel 16. Zolang de Ziekenfondswet niet in werking is getreden, vindt artikel 6, tweede en derde lid, overeenkomstige toepassing ten aanzien van verzoeken aan de Ziekenfondsraad om de ingevolge de dan geldende wettelijke voorschriften inzake overeenkomsten met ziekenfondsen vereiste goedkeuring.

Artikel 17. Deze wet kan worden aangehaald als: Wet ziekenhuistarieven.

Artikel 18. Deze wet treedt in werking op een door Ons te bepalen tijdstip.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's-Gravenhage, 29 april 1965.

JULIANA.

*De Minister van Sociale Zaken
en Volksgezondheid a.i.,*

B. W. BIESHEUVEL.

De Minister van Economische Zaken.

J. M. DEN UYL.

Uitgegeven de achttiende mei 1965.

*De Minister van Justitie,
SAMKALDEN.*

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Bijl. Hand. II 61/62, 6810;

Bijl. Hand. II 62/63, 6810;

Bijl. Hand. II 63/64, 6810;

Bijl. Hand. II 64/65, 6810; Hand. II 64/65, bladz. 1040—1051;

Bijl. Hand. I 64/65, 6810; Hand. I 64/65, bladz. 598—605.

¹⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 25 november 1964 (*Stb.* 481).